

పురాతనులు అనేకవిషయములు అనేకవిధములుగా పరిశోధనలు సలుపుట
వచ్చును. దేవుడు వున్నాడని కొందరు బోధన మఱకొందరు, వున్నాడు లోడు అని యింకొకరి
కొందరు యావిధముగా ఐహోప వాదములు వేసుకుంటూ కాలమును వ్యర్థము చేస్తూ వస్తున్నారు.
ఇట్లయిన ఆహాహుల జేత ఆదికాలమునుండి మానవుడు సత్యమును గుర్తించుకొన బోక కేవల
కాలము ఆహాహుల లోన కాలము వ్యర్థము చేస్తున్నాడు.

భగవంతుడు కేవలము ఒక గుణస్వరూపుడు కాదనియు కేవలము ఒక శక్తి మా
త్రము స్వరూపముగా ధరించిన వాడనియు యావిధముగా వారివారి భావములను వెల్లడి చేస్తూ
వచ్చును. మఱికొంతమంది ఋషులు దీనిని యవిధముగానైనా తేల్చుకొనాలని నొప్పు పట్టుదుల
వచ్చును. కొంతమంది యాపట్టుదులతో కొంతదూరము ప్రయాణము సల్పి వారి బేడకొక నల్లని
చీర - మఱికొంతమంది పట్టిన పట్టును సాధించాలని పట్టుదులతో తిరిగి వారు సాధనలు సలు
పుట వచ్చారు. వారి జీవితములయందు అంతము చేసి దైవత్వము కోసమై వైకాశ్చర్యకామై
వారి కంటు పడుతూ వచ్చారు. కట్టకడపటికి తమ తపస్సునుండి మెల్లగానే 'వెదాహమేతు
వైచిత్తం మహాస్తం ఆదిత్యవర్ణం తమసోపరస్తాఢ' అన్నారు. మేము భగవంతుని చూడము
చెప్పుచుంఱా! మేము భగవంతుని చూడము. ఎక్కడ చూడము. తమస్సును ఆవల
చూడము. తమస్సునగా ఒక అంధకారమైన అజ్ఞానమునకు అవతల చూడము.

ఒక తేజోమయమైన భగవంతుని చూడము. ఆ యొక్క తేజస్సు ఎలావుందంటే కోటి
సూర్యుల కొంతిలో వుంటున్నాది. కనుక కొంత స్వరూపుడే భగవంతుడు. శాంతి స్వరూపుడే
భగవంతుడు అని ప్రపంచమనుషు విరు బాటుతూ వచ్చారు.

కొని తిరిగి వేదమును పురస్కరించుకొని చూస్తే 'అంతర్వేద్యం వ్యాప్తం నా
యాస్మి త్కా' అని. లోపల వెలుపల సర్వత్ర వుంటున్నాడు భగవంతుడు అని చెప్పురు. ఆ
కొంత భగవంతుని ఎక్కడ వున్నాడని మనము వెతుకటము. చితే భగవంతుడు యీ టె
కొంత గుర్తు లోపల యేరూపము ధరించు వున్నాడు. ఈనాటి మానవుడు లోకముగా జాతిక
ముగా ఎంతయో ఉన్నత స్థితి సాధించాడు. కొన సైతికముగా, భౌతికంగా, ఆధ్యాత్మికముగా
తీరవం అభివృద్ధిని గంచలేదు. దినదినమునకు సైతిక జీవిత ములో విగ జాతిపోతున్నది.
నా విలువ. కనుక యీ సైతిక విలువను కోల్పోయిన తరువాత వాకికంగా తేలేది కేవలము

కొంతమే. భగవంతుడు వాని స్థానము లేడు. ఈ జగత్తుండయి భగవంతునియందుగానే వుంటుంది. ఈ విషయాన్ని మద్రాసులో తెలుప వలసి వచ్చింది. జగత్తు ఒక కర్మము. భగవంతుడు కారణము. కనుక యీ జగత్తుండయి కర్మకారణ సంబంధమైన స్వరూపము. కారణరూపమైన భగవంతుడు కర్మరూపమైన ప్రపంచము రెండూ ఏకమై వుంటున్నాడు. కర్మమే వేక కారణము వుండదు. కారణమే వేక కర్మము వుండదు. ఈ రెండు అవి నాభావ సంబంధము. అర్థవ్యత్రయము. ఈ బట్టలోపల దారములేకపోయింది బట్టకాదు. బట్ట వుంటే దారం వేరొకటి పాదు. లోకములో కర్మములేని కారణమైన వుందిగాని కారణము లేని కర్మము వుండదు. కాదుగుంటు లేని తండ్రికి వున్నాడుగాని తండ్రిలేని కొడుకు యీ జగత్తునందు వుండగాని కేవలం లేదు. నీరులేక చేపలు వుండుటకు విలువలేదు. చేపలు లేని నీరు వుండవచ్చు. భగవంతుడు యీ కారణస్వరూపుడు. ఈ కారణము అనేక కర్మస్వరూపమైన జగత్తులో వున్నాడు. ఇది ఏమిటి వుంటుంది. ఎక్కడ వుంటున్నాడు భగవంతుడు? ఏరూపము ఉంటుంది భగవంతుడు?

మొట్టమొదటిది జలము. ఈ జలము లేకపోతే జీవితమే లేదు. ఈ జలము కేవలం వేరొకటి జీవనము. కనుక మన జీవనమే జలము. జలమే మొట్టమొదటి భగవంతునియొక్క స్వరూపము. ఒక ప్రదేశములో ఏది అడుగులు జలము రావచ్చు ఒక ప్రదేశములో వైచి నీరు మనము చూడ వచ్చు. మరి కాన్ని ప్రదేశములలో ఎన్ని వందల అడుగులు వున్నప్పటికీ నీరు కనుపించదు. కాని నీరులేని ప్రదేశము యీ జగత్తులో లేదు. మైకానా దాని సర్వత్రా నీరు వుంటున్నది. కనుకనే జలమే మొట్టమొదటి భగవంతునియొక్క స్వరూపమై భగవంతునియొక్క మొట్టమొదటి రూపము యీ జలము.

రెండవది గాలి. ప్రతిమానవుడు యీ తీసుకునేది వదలెడి గాలియే. ఈ తీసుకునేది యీ అనే యింకా గాలి అనుభవిస్తున్నాము. యిది ఆక్సిజను. ఈ ఆక్సిజను ఏది క్షయమై చేరుతున్నాది మానవులకు 'సోపాం, సోపాం' సో-గా-పా పాం గా-పా I అదే నీరు అదే నీరు అదే గా-పా 9000000 అని అంతర్జాతీయ ప్రజాభిప్రాయమైంది. ఈ విధముగా సోపాం పాం అదే నీరు అదే నీరు అదే గా-పా 24 గంటల లోపల 21,600 పర్యాయములు నీరు నీరైపోయింది. ఇది రూపములో భేదిస్తున్నది. రెండవ పరమాత్మ స్వరూపము గాలి.

మూడవది భూమి. భూమి భూమి మొత్తంపైకే మూడు భాగాలు జలమే వుంటున్నది. మిగిలినది భూమి. ఈ భూమి పైననే ప్రతి మానవుని జన్మించుట, పెరగటము

వినియోగము జరుగుతూ వున్నది. ఈ భూమి ప్రతి పుణ్యో ఆహారమును విహారమును యిస్తు
వున్నది. ఈ పంటలు గాని ఫలములుగాని మానవునకు ఆహార రూపములో అందించేది భూమి.
ప్రతి పుణ్యో భూమియందే ఉద్భవిస్తున్నది. భూమిలేక పుణ్యాలే లేవు. కనుక భూమి మానవ జీవి
త్వమున గాల ఆధారముగా వుంటున్నది. భూమి భగవంతుని మోడవ స్వరూపము.

ఇంక నొల్లవది ఆరాకము. ఆరాకమునా అవకాశము నందించేది ఆరాకము. ఈ
ఆరాకము యొక్క గుణము శబ్దము. శబ్ద స్వరూపుడైన భగవంతుడు ఏర్పూర్ ఉద్భవన నిశ్చయ
ములందు, సంభాషణ మందు, ప్రతి దాని యందు శబ్ద స్వరూపుడై వుంటున్నాడు. ఇందులో
కూడా శబ్దం (శబ్దం చొస్త్ర) ఇది కూడా ఆరాకమే. నేను మాట్లాడుతున్నాను. యిది కూడా ఆ
కము. ఈ శబ్దమునే అవకాశము బోధించే ఆరాకము బ్రేదు. ఈ శబ్దము ఏర్పల్ల నుండి వుంటున్నది.
ఈ శబ్దము భగవంతుని నొల్లవ స్వరూపము.

ఇంక మిగిలినది. శబ్ద, స్పృశ్య రూప గంధములలో సూక్ష్మ చంద్రాదులు వుంటున్నారు.
ఇప్పుడు రూపకముగా కనుపిస్తున్నాడే గాని తనవ్యతీత సర్వము కలుగుతున్నది. ఈ సూక్ష్మ నుండి
అవిచ్ఛిన్నం అనబడే జను వలననే ప్రపంచములో నిలచి వుంటున్నది. ఇదవది అగ్ని. అగ్ని ఎక్క
డవుంటున్నదని ప్రశ్నించుకుంటే తురునిత్రము పుల్కించుకుంటున్నారు.

అహం వైశ్వానరో భూత్యా పుణ్యో నం దేహమాస్మి ఈ
ప్రణామన సమాధుక్తః పదామృత్యుం పతుర్మథమ్.

నేను వైశ్వానర రూపములో నీకడుపులోనే వున్నానని జవాబు వస్తుంది. నీవు భూచరియిన సమస్త
ఆరాకమును చక్కగా జర్లము చేసి దానిని ర్మముగా మార్చి కండరములుగా, నరములుగా, ఎముకలు
గా మార్చుకుంటూ సప్త ధాతువులుగా మారుస్తున్నాది. ఈ అగ్నియే అపల బ్రేకుండిన జగదరములో
సప్త ధాతువులు జీవించి దానికి బలం బ్రేదు. ఈ సప్త ధాతువుల చేతనే మానవులు మానవత్వాన్ని
అనుభవిస్తున్నారు. సూక్ష్మ యొక్క రత్నము అపల కేవలము అగ్ని మాత్రమే కాదు అంజురబలము
వృక్షములు సృష్టిస్తున్నాడు. ధాన్యము నందిస్తున్నాడు. రుచి హానవైన జలమును తనంకొక్క స్థానము
వలన బెర్చుకొని ఆవిరిగా మార్చుకొని తీయని నీరుగా మార్చి తిరిగి త్రాగే జలముగా అందిస్తున్నాడు.
ఇప్పుడు బోకాతే సమద్ర జలము ఉప్పు ఎవరూ త్రాగలేదు. దానిని ఆవిరిగా మార్చుకొని clouds
అవుతుంది గానిగా కురిపించి గుంటుగా ప్రవహించి బోసి జీవులవంటే ఆనంద పరుస్తున్నాడు.
ఈ కారణమే గుంటు. ఆనంద ప్రవాహము. బియ్యం. ఈ బియ్యం అనే గుంటులు ఎక్కడుంటాయి వస్తున్నది.
Water drops అనే గుంటు నుండి వస్తున్నది. ఒక్కొక్క టాప్ ఒక్కొక్క టాప్ చేరటం వల్లనే యీ

ఈ గులు ప్రవహిస్తున్నాయి. ఈ Love దుంపి ఎక్కడనుండి వస్తున్నాయి. Trust అనే Clouds
 పొడి వస్తున్నాయి. ఈ Trust అనే Clouds ఎక్కడనుండి వస్తున్నాయి. అనుగ్రహమనే సాగర
 ముందు వస్తున్నాయి. కనుక ఈ భగవంతుని దృష్టి అనేది అనుగ్రహమనే సాగరముపై నబడి
 అనుగ్రహ అనే Clouds గా మార్చి గాఢ అనే ప్రేమగా తీర్చిదిద్ది ఆనందమనే ప్రవాహముగా
 ఈ భగవంతుని అందిస్తున్నాడు. Bliss అనేది గులు. ప్రతి మానవుడు ఆనందము కావాలంటు
 న్నాడు. ఆనందమునకు ప్రేమ వుండాలి. ఈ ప్రేమ అనే వర్షము వలననే అనుగ్రహమనే గులు
 తీర్చుతాయి. ఈ ప్రేమ అనే వర్షము కురవాలంటే సత్యమనే Clouds వుండాలి. సత్యమనే Clouds ఉండ
 తగినంత సాధన అనే కరణములు వుంటుండాలి. వాటిని విజ్ఞాన కరణములంటారు. ఈ విజ్ఞాన
 కరణములు అనుగ్రహమనే జనపైబడి అనుగ్రహ అనే Clouds గా తయారు చేస్తుంది. ఇవన్నీ సూర్యుని
 ప్రకాశం వలననే జరుగుతున్నాయి. భూమి సూర్యుని Point భాగమే. ఈ భూమిలోపల కంటిలో భాగమే చంద్రుడు
 కనుక కనుక చంద్రుడు, భూమి, సూర్యుడు ఒకే పుత్ర స్వరూపమే.

ఈ చంద్రుడేమి చేస్తున్నాడు మనకు. చంద్రుడు చల్లదనమును, శాంతిని మనకు
 మొదటి ప్రాణాన్ని కలిగించుచు చేకూరుస్తున్నాడు. 'చంద్రమా మనసో జాతి చక్షోః సూక్ష్మో అజాయత'
 చక్షువు అనే కరణములు సూర్యుని యొక్క తేజస్సే. మనస్సు యొక్క ప్రభావము చంద్రుని యొ
 క్కి ప్రతిబింబమే. Reflection గాఢముగా, గాఢముగా అనుగ్రహం అనుగ్రహం అనుగ్రహం అనుగ్రహం అనుగ్రహం
 ఈ మాడు కలిగించుచు యొక్క అంగములే. ఈ చంద్రుడు చేరితే ఏమి అవుతాయి.
 కాలము మొదటిది. రెండవది వాయువు. మూడవది భూమి. నొల్లవది ఆకాశము. ఐదవది అగ్ని
 ఐదవది సూర్యుడు. ఐదవది చంద్రుడు. ఈ ఐదు రూపములతో వుంటున్నాడు భగవంతుడు.

తదుపరి ఎనిమిదవ స్వరూపము శృతి అన్నారు. అనగా బేదము అని. యిది వాక్యము
 అనగా సరస్వతి. ఈ బేదమైన వాక్య సరస్వతి. గాయత్రీ మంత్రము లోపల 'ఐం చూర్భవ స్సువో
 త్తమో తమ ర్భవో ఐం భర్గో దేవస్సభిమహి భయో యోనః త్రైచోదయాత్.' గాయత్రీ మాడు పేర్లు
 వుంటున్నాయి. ఒకటి గాయత్రీ, రెండవది సావిత్రి, మూడవది సరస్వతి. గాయత్రీ మేళం గానము
 చేస్తున్నారో అగ్నియే గాయత్రీ వుంటుంది. గాయలు అనగా జీవులు అని. జీవులను రక్షిస్తూ
 వుంటున్నాడు. సావిత్రి అనగా ప్రాణము. ప్రాణమును వాక్కిస్తూ వుంటున్నాడు. దీనిని పురస్కరించుకొ
 న్నయే సావిత్రి సత్యమంటుని రక్షించింది అని. అనగా సత్యమును రక్షిస్తున్నాడు సావిత్రి. మానవుని
 వాక్కు అనేది సత్యము. సత్యము లీని వాక్కు నిర్ణయమైనది. కనుక మాటకు ప్రాణము సత్యము
 మాటకు సత్యములేక అది నిర్ణయమే. వాక్కును విడి గులు. కోటను ప్రాణము సత్యము.

మొదట ప్రాణము వ్రులు గుణములు. ఒక ప్రాణుసరీసృష్టై గుణములు. ఒక హాతే దాని? యి
 వకుమి? సావిత్రీ అనది సప్తస్వరూపము. అది సత్త్వమును రక్షించెడి. ఇంక సరస్వతి. వాగ్దేవత
 స్వరూపిణి. ఈ సరస్వతి వ్యాధునుండి వచ్చెంది. ఈ సరస్వతి శావనము పొయితి? వంస
 యింకా అనగా వెమి? ఇంత ఆస్తి పక్షిపైనే సరస్వతి కంట్లో దాని? బలవుతుందా? కెదు.
 వంస వాహిని అనగా సాహం గాలని బెల్లకొటము వం గాఱి వదలటము. ఇది వంస వాహి.
 వాహం అనగా వంస గాయత్రి అని దాని? పెరు. మానవుడు వెపలకు పుక వలసిసా ఉచ్ఛ్వాస
 విశ్వాసములు లేకుండా వెలక దాని? ఏలు తెను. న ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములు ఆగపడితే మాటు
 తు రదు. ఈ ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములనే వంసను ఆహారము చేసుకొని వెకు అనే సరస్వతి
 క్రయాణము చేస్తున్నది అని అర్థము. కనుక ప్రతి మానవునియందు యా వాక్ అనేది అతి
 త్రి శోనమైక స్వరూపము.

కనుక భగవంతుడు ఏరాపము ల్ వుత్తడంటే అష్టరూపములలో వ్రులు
 విడు. మొదటిది జలము. భగవంతుడు జలస్వరూపుడు. దుర్బిని యోగము చేయ కూడ
 తు. దానిని అపవిత్రము గాఱుచకూడదు. పెండవది గాఱి. గాలని ఎంతసో అంతవరకు యి
 క్కొకొ. ఏ క్కొనగా యిసుకుంటే ఉక్కిరి ఆక్కడై హాతము. గాఱిని అపవిత్రము చేయకూడదు
 మాడవది భూము. భూముని కూడ యిట్టిము వచ్చినట్టిగా దుర్బిని యోగము చేయకూడదు.
 అది భగవంతుని స్వరూపమే. మనము నివసించ వాని? ప్రాణమైన పౌషము. ఆ పౌషము
 తు పాకు చేసుకుంటే యేదిధముగా సుఖముగా వుండ గలము. పవిత్రమైన సద్భమైన
 మైలులో కూర్చోవలంటే స్వన పేపలో యింకా వెసుకొని కూర్చుంటాము. దుర్బినిగా వుంటే ఎట్టి
 క్కొక్కగలవు. బొబట్టి యింకా అనేది యి గాఱ, యింకా గుంహాసనము. దానిని సరైన రీతిగా
 మనము పెట్టుకోవాలి. ఎవరెవరు ఎక్కడెక్కడ నివసిస్తున్నారో వారిస్థానములు వారు కుచ్చము
 చేసుకుంటూ వుండాలి. అశుభముగా పెట్టుకో కూడదు. కుచ్చము చేసుకోవాలి. నొల్లవది
 అన్ని. ఈ జడలొక్కొ ఆకలి తిరిలని చెప్పినవన్నీ తినరాదు. సాత్వికమైన ఆహారము దాని? పం
 టింబాలి. పవిత్రమైన ఆహారము లోపలకు పంపాలి. పవిత్రమైన ఆహారము లోపలకు
 పంపాలి. భగవంతుని సకలై వేద్యము చేసినప్పుడు కుళ్లి వాయివది, పాసి వాయివది సై వేద్యము
 వెఱుహా? Purna నీవుగూడా తినక పూర్వమే, నీవుగూడా ముట్టక పూర్వమే భగవంతునికి
 అర్పితము చేసి భుజించాలి. మెట్టుమొదట ప్రహ్లాద్యులము చేసి తదుపరి తింటున్నాము.
 భగవంతునికి చెడ్డది అర్పితము చేస్తే నవ్వుతూడ అది తినవలసి వస్తుంది. ఈ నాకు భక్తిప్రపత్తు

అవలంబనయంటే చూపుట దేవుని పుష్పలు వని. చూపేదే అతని పెట్టెరు. అతను
అవలంబనయంటే నైవేద్యము చేసివుండరు. తిరిగి అంతో తనో వాపసు వస్తుంది కదా. ఇది
అవలంబనయంటే భగవంతుడు భుజించాడు. భగవంతుడు భుజించక పూర్వము యిదుచా
అవలంబనయంటే భగవంతుని అర్చనము చేస్తే యిది ఒక ప్రాసాదముగా రూపొందుతుంది.
అవలంబనయంటే యిదోషము వుండదు. కనుక జగదాన్ని అనే భగవంతుని పవిత్రమైన ఆవార
ము వంటిది.

భగవంతుడు ఎక్కడ వున్నాడని గాదు. గాత్రస్వరూపుడు భగవంతుడే. నడిస్వరూ
పుడు భగవంతుడే. అగ్ని స్వరూపుడు భగవంతుడే. భూ స్వరూపుడు భగవంతుడే. సూర్య
స్వరూపుడు భగవంతుడే. చంద్రస్వరూపుడు భగవంతుడే. వాక్ స్వరూపుడు భగవంతుడే.
అవలంబన యని ప్రదేశము లూ జగత్తులో వానాదు కదా! నిర్వ్రత వుంటున్నాడు భగవంతు
డు. నిర్వ్రత పాణి వాదం తత్పూర్వో ధ్వినికో ముఖమ ' ఎక్కడ చూచినా వాదములలో, వాస్త
ములలో, నేత్రములలో నిర్వ్రత వుంటున్నాడు. ప్రతిజీవుడు భగవత్ స్వరూపుడే. ఈ అన్ని
కేతులు, అన్ని శరస్సులు భగవంతుని యొక్క ప్రతిబింబములే. గల్ఫ్ లెయింగ్, గెయింగ్
యింబుండ్ అంతా భగవంతుని యొక్క ఆవారమే. కనుకనే భగవంతుడు యొక్క అక్కడ
వుంటున్నాడని గాదు. ' ఇక్కడ, అక్కడ ఎక్కడ చూచిన ఒక్కడే మకుడై వున్నాడు భగవం
తుడు ఒక్కడే ' అన్నమా చాల్చాడు అన్నాడు. పరమ భక్తుడు కాని ప్రాకృతమైన రెతిగా భక్తి
అవలంబనయంటే భగవంతుడున్నాడనే నివేదనతో ఆచరించుటేదు.
నివేదన వాదాడు నీరు తోసుకు వచ్చాడు. అభిషేకము చేస్తేతని అనుకున్నాడు. కానీ సంపద
యి. ఈ నాటి భక్తులుగా దాల్చాగ్ గో గోమాయి. వాటన్నింటి

గంగ తీర్థము తోసుకొచ్చి అంగపూజలు చేతమలంబె
గంగలోని బేపకప్పులు ఎయిలంటున్నాయి అం
విమనెతురా - నేను విమనెతురా!

నేనెప్పుడు అంటున్నయింటి మామంగిలంతా తోసుకు వెళ్లు దేవుని పుద వోట్రిన్నావో? ఇలా
అవలంబన స్వరూపము. ఆస్వరూపాన్ని చేపకప్పులు అనుభవించుచున్నామని గాని యొక్కయిటి
అవలంబన ఈ సమ భావాన్ని వాందే తత్వము అతనిలో లేక వాయింది. చరువిత ధ్వినిములో
అవలంబనకు. నాగోపము గాయింబ నాదంతా అంగియింగ్ Love not అపాయింంగ్
అవలంబన అప్పుడు. ఎదతు మాత్రము ఎవరు తలచిన అదమాత్ర మే నీవు. భగవంతుడా!

వేరు ఎలా తలచు కుంటే ఆవిధముగానే మారిపోతున్నావు. నీది నిదు దోషము మాది. తు
వ్రాసి వుంటున్నాది దోషము. నీభావము ఎట్టిదో భగవత్ స్వరూపము అట్టిది. నీవు మూల
భావము పెట్టుకొంటివా భగవంతుడు మంచి స్వరూపములో వుంటాడు. నీవు దెస్మ భావము
పెట్టుకొంటివా భగవంతుడు దెస్మ స్వరూపములో వుంటుంటాడు. 'యజ్ఞవం తన్నవతి' నీవు
పాపపాత్రను తీసుకొని పాత్రే వ్రావలసినంత జలము వుంటున్నాది. ఏమొద్రము లోడు. ఆసూర
వ్రాస్తూవు. ఎంత పాత్రనో అంత జలము వస్తుంది. పెద్ద పాత్ర తీసుకుంటే ఆపాత్ర
వారును జలము వస్తుంది.

కర్మదాని వకమా నరుడె కర్మ దాని వకమా
జన్మ జలములో ముంచి ననైనా
సప్తసాగ రో నించిననైనా
కడవెంతో నశించెరా
కాలాన్ని ఎక్కువ రాదురా || కర్మ ||
ఘన పాదంబులు చదివినగాని
కుల దేవతలను కాలభినగాని
కారడవులకే పోయిన గాని
కథిన తపస్సులై చెసిన గాని || కర్మ ||

తపతత్వము తెలుసుకోవలసియే యీ జపము కాదు ముఖ్యము. కులము, మతము కాదు బాజీ
విభావము. నీ యొక్క పుణ్యక్షేత్రమైన భావమే బాని ఆధారము. కనుక నీవు మూల కర్మలు ఆచ
రించు. మంచి కర్మలై ఆచరించుకొంటే పాత్రే మంచి ఫలతమే కునకు రాదు. ఎవరిని
కాదమనము బాధించుకొంటే చూచుకోవాలి. సర్వలయందు యీ లక్ష్య కర్మలు వుంటాయి
కీ అష్టకర్మలు అనగా యీ లక్ష్య స్వరూపుడైన భగవంతుడు ఏమిటియీ లక్ష్య స్వరూపము.

శబ్ద బ్రహ్మమయో చరాచరమయి జ్యోతిర్మయో వాణ్మయి
నిత్యనంద మయి ఏరిత్యరమయి మాయామయి శ్రీమయి.

అష్టకర్మలు చూడనా, ఎన్ని పాత్రములు చూడనా, ఎన్ని మహాత్తర కార్యములు ఆనుభవించనా
మధ్యమధ్య యీ మానవత్వమేనే మాయలో పడి పాత్రా వుంటుంది. యిహోద కష్టాని నాటిలో
కీ లోకాలు చూచింది. నానూమారుని నోటిలో పడునాటగు లోకాలు యిది నో జైమే అని అను
కొంది. తమ యొక్క పుణ్యక్షేత్రమైన భావలు మొదలుతారు ప్రజలు.

ఈ ప్రాకృతమైన దీనిలోపల పరతత్వమును యోచించారు. కనుక ప్రకృతియందు
 తాము పరతత్వము వుంటున్నది. ఇది కేవలము ప్రకృతి. జడమైనది. ఇది పురుషుడు.
 ప్రకృతి స్త్రీ. ఈ ప్రకృతి పరమాత్మల తత్వము యో జగత్తు. ఇది ఎప్పుడూ మార్పు చెందుతూనే
 వుంటుంది. అందువలన దీనిని జగత్తు అని పేరు. జ-గత్ అవటం-హావటం అంటే జగత్తు
 మనము వివిధముగా చూచినప్పుడిదిని భగవత్ తత్వము సర్వత్ర వ్యాపించి వుంటు
 న్నది. దేవుని నిమిత్తమై ఎక్కో వాళ్ళు ధ్వంసము చేసి ఏదో ఒక విషయము లోపల ఒక
 విధముగా లోపల మనము ఆ ఆనందమును అనుభవిస్తామనుకోవటం కూడా అవయ
 వము. మన జీవితములో meditation. చేసే చెంతనలన్న దైవ చెంతనలే. 'పశు
 విధి న పశ్యతి మోక్షో' అని చెప్తేంది వేదము. నీవు భగవంతుని ప్రత్యక్షముగా చూస్తూ
 వుంటు నా భగవంతుని దర్శనము కాలేదే అని అనుకుంటున్నావు. నీవు ఎంత మూఢు
 డవు. నీవు భగవంతుని తోనే జీవిస్తున్నావు. నీ కిచ్చిన నిశ్చయము లంతా భగవంతుడే.
 దేవుని అంతయూ భగవంతుడే. నీ జీవితమే భగవంతునియమగా వుంటున్నది.

ఇప్పుడిక్కడ బట్ట వెలుగు తున్నది. ఆ బట్టలో ఏది వెలుగు? బట్టలోదు
 యొక్క కంటే. దానితో వుంటున్నది. ఈ తిరుగుతున్న పైనును కంటే ఉప్పు తున్నది.
 ఈ కంటే ఎంచ భావములందు యో ఆత్మకర్త అనే దైవమే యో పనులు చేయిస్తున్నది.
 ఆత్మతత్వము లోపలవుండి అన్ని అంగముల చేత పనులు చేయిస్తున్నది. ఇవన్నీ
 అనుభవములు. ఈ అనుభవములు కూడను సరిగా వుండాలి. కంటే దుండగా వుండి
 వుంటే బట్ట సరిగా వీకపోతే వెలుగు రాదు. ప్రకృతి కర్తము. పరమాత్మ కారణము. ఈ
 కర్తకారణములు కంటే సరియైన స్థితిలో వుండాలి. కనుకనే సాధన అనేది యిచ్చారు.
 సాధనమేవట మన దేవము కంటే వ్యామ ప్రత్యేకముగా తోనే వేదు. దేవమే దేవము. దేవము
 కేవలము. కేవలము neglecting, reacting, rebound. నిద్రాచలము అదంతా.
 ఈ పంచభూతముల యొక్క తత్వము లో వుంటే అప్రకృత్యర్థస్వరూపమైన భగవంతుడు నీలానే
 వుంటున్నాడు. 'ఎన్న భారత త్వు భారత' భారతములో వున్నది జగత్తులో వేదు. భారతము
 అంటే ఏమిటి? కేవలము కౌరవులు పాండవులు కొట్టేడు కున్న కథ అదు. భ-తేజస్సు.
 భ-తేజ ప్రకాశము. భ అనగా వెలుగు. జ్ఞానమును ఆశించివోదే భారతయేదు. భారతము
 లోపల ప్రధానమైన వారు 5 మంది వున్నారు. ధర్మజు, భీము, అర్జున, నలుల, సహదేవులు.
 ఈ వారు మందికి ఒక ఏళ్ళ వుంటున్నది. ఆమెద్రోపది. అనగా దీని యొక్క అంతర్భావము

మొదటి? సత్యధర్మ స్వరూపుడైన ధర్మకాశే ఆత్మ. మన ఆత్మ సత్యధర్మమూల్ జీవప్రాహవతి. ప్రకృతియొక్క శక్తియే ద్రోపతి. భేమధు వాయుశక్తి తో కలిసినవడు. అదే బలము లన్ని యివి. అర్జునుడు అంతరికరణ. గంగానదిలా. అర్జున అనగా గురువ్యు. అని. అందుకే పా అంతరికరణ పరిపూర్ణమగు వుండవలె. అనెక మంది మహా నాయులు అదేవిధముగా వుంటూ వచ్చారు. ఆ గురువ్యుగా వుండినవోడి అర్జునుడు. నకుల సహదేవులు అయినవారిని గురులు అయ్యారు. కర్ణుండ్రయములు, భీష్ముండ్రయములు. కాబట్టి పంచపాండవులలో కలిసినద్రోపతి మనదేహమే. మన body పంచపాండవులు. సత్యమే మార్గమూల్ వాడే అనెకే విజయము.

కొరవులు నూరు మంది వుంటున్నారుగాని ఒక్కరు ప్రాణములతో వుండ లేరు. కానీ యీ ఐదుమంది తమతమ కర్మవృత్తులను నిర్వర్తించు కుంటూ వావటం చేత పంచపాండవులయొక్క ప్రాణములు సుఖ్యమంగా నిలిచాయి. కనుక వీరు యీ విషయమును సాధించటానికి కొరణమైంది. వరు ప్రతిదానికీ భగవంతుని ముందుగానే పాతున్నారు. పూర్వము అర్జునుడు, దుర్యోధనుడు క్షుణ్ణుని దగ్గరకు పోయినప్పుడు క్షుణ్ణుడు తెందు భగవంతులు చెప్పాడు తన దీనిని. పుష్కలక శ్రీ లక్ష్మణయమి ఒకత్రైపున. యీను ఒక్కడే ఒకత్రైపున. దీని అంతకార్యము చక్కగా గుర్తించు కుంటే ఈ ప్రపంచమంతా ఒకటి భగవంతుడు ఒకటి. పంచగృహము చెప్పండి. ఈ ప్రపంచమంతా ఘంటామృతగా వుంది. కానీ భగవంతుడు ఘంటా గావున అలాడు. దుర్యోధనుని అడిగాడు ఏమిటా నీకు సైన్యం కావాలా? పుష్కలకమైన శక్తులు కావాలా లేక నీను కావాలా అన్నాడు. కృష్ణానివు ఒక్కడే వస్తే ఏమి ప్రయోజనము నాకున్నావో కావాలన్నాడు. మెత్తగా అర్జునుని దగ్గరకు వచ్చాడు అర్జున కంపార్తు పెంట్లు దుర్యోధనుని తీసుకు పోయాడు యింజను నీవు తీసుకొని పోమ్మన్నాడు. ఇంజను లేక కంపార్తుమెంట్లు వుండి ప్రయోజనము ఏమిటి? ఇంజనునేనే. నడచటానికి ఏటాదా అలాంటి సహాయములో కూడను క్షుణ్ణుడే కొలలను కున్నాడు. అరణ్యములోపల క్షుణ్ణు ఆప శ్రీంధవా నవే మారక్షకుడు అన్నారు. వారు నీవు మందు కుర్చో నేను వెనుక కుర్చుంటా న్నాడు. భగవంతుని ముందు పెట్టుకొని వెనుక నడచుకుని వెళ్లారు. కనుకనే వారికి విజయము ఏర్పడింది. కొరవులు అట్లా కొడు. మా సైన్యము, మా ధనము, మా భుజ బలము, మా సహాయులు, మేము లక్షమంది వుంటున్నాము. మా బలము బలము క్షుణ్ణుని వెనుకకు వెళ్లారు పాండవులు 1x క్షుణ్ణుడు దైవము. ఇది భారతము యొక్క అంతకార్యము.

అప్రకృతల ప్రభావము చేతనే జగత్తంతయు జరుగుతూ వున్నది. కనుక భగవంతుడు ఎక్కడవున్నాడంటే అప్రకృతల లోపలే వున్నాడు భగవంతుడు. నిజముగా భగవంతుడు మానవుడు తన స్వభావాన్ని మరచి ప్రభావానికి పాటుపడు తున్నాడు. స్వభావము మా ప్రభావము కావాలి. ఈ తుచ్ఛవైన ప్రభావాలకోసం పాటుపడుతున్నారు. స్వభావమును పెంచుకోకపోతే స్వ-భావము అట్లు భావమే మన స్వభావము. Love, compassion, kindness మొదలైనవి లోకముల మనము యెన్నడు పెంచుకుంటామో అదే భగవంతుని యిక్కడ ప్రకాశము. అదే స్వభావము. స్వభావావము కావాలి గాని ప్రభావము కాదు. ఇవన్నీ passing things. వస్తూ వుంటాయి పోతూ వుంటాయి. మహనీయులందరూ జగత్తులో భగవదాస్తికము చేసిన వారున్నారు.

తనకు అధికారము వుండి కూడను రాజ్యము నాకక్కరలేదు నూట నిలచిట్టు కేవలం ప్రేమను అరణ్యమునకు వెళ్లాడు. ఇష్టాను వంశములో ఆడిన మాట తప్పకగా వచ్చి వాక్యకోసమని రాజ్యమును త్యజించాడు - త్రిజియో అరణ్యము లోపల కేవలము నా అర్థము కట్టి సజ్జనులపేషము వేసి సంచరించాడు. అలా వుండినప్పటికీ రామనామము జగత్తులో ప్రసిద్ధి పోయింది. సర్వసృష్టమలలో సర్వభాగములలో తులతూగు తున్నాడు రామనామము. అది రామనామము అంటే ఏరమే లెక్కనుండాలారు. రామ అంటే అంటే చెతులు జోడించి నమస్కారము చేస్తారు. ఆత్మ భావము అర్థము చేసుకున్న రామనామము నమస్కారము. భౌతిక భావమును అర్థము చేసుకున్నవానిని అలక్ష్యము. ఆత్మ తత్వములో మనము కూడి వుండాలి. 'కలసివుంటే' నిల్చివుంటాం, చీలిపోతే కూలిపోతాం' యీనాడు యీనాడు చేసుకోవాలి వల్ల కాలిపోతున్నాం. అలాపోతున్నాం. కడకు కాలిపోతున్నాం. కనుక మనము యేమార్తము చేతిపోకూడదు. unity ని మనము చేసుకున్నప్పుడే యీ unity మనకు సాక్షాత్కరిస్తుంది. భగవంతుడు మన వెంటనే వుంటానీ జంటనే వున్నాడనే భావము చేత యీ శక్తులు కంద వున్నాయని భావము పెట్టుకుంటే అంత దైవత్వము కోసమని పెళ్ళి ప్రయత్నము చేయవక్కరలేదు. డ్యూయీనామ దైవము నా వద్ద వున్నాడు. Body is the temple of God. mind is governing temple. ఈ temple తరుగుతూ వున్నాది. కదలుతూ వున్నాది. ఈ temple ఎక్కడకదులుతే అక్కడ అదే దైవమున్నాడు అభావము మనము భద్రము చేసుకుంటే భగవంతుడు మన వెంటనే వున్నాడని మనలోనే వున్నాడని సంపూర్ణ రిచ్చైసువను కలుగుతుంది. ఆచిశ్చావమే మనము జ్ఞానముగా పెంచుకోవాలి. ప్రతిక్షణము చేర్చిన ప్రాధాన్య జరుగుతూనే వున్నాయి. ఎప్పుడునీవు భగవంతుడికి

అవంతు డెగ్గడ అనునరబే 'అవంపైశ్చానోభూతా' అని జవాబు వస్తుంది. నేను నోకడ
 ప్లూ వస్తాను. నేను నోకడుపుల్ వుండటం వల్లనే నను యింత క్షయ సామర్థ్యములు
 వస్తున్నాను. నా బేరు ఏమిటి? రసస్వరూపుడు నా బేరు. అంగీరస అని బేరు వచ్చింది.
 అంగీరస అనగా త్రితి అంగము ల్ ఆను రసస్వరూపుడై వున్నాడు. అటువంటి భగవంతుడు
 రసస్వరూపుడు కావటానికి జగదాస్మి యే మూలాధారము. నేను తిల్యు-ఇనన అనుకోవ
 క్కు. వేల్పుల ఆ రసస్వరూపుడైన భగవంతుడు వుండటం బేతనే బాగా భూజిస్తున్నాను.
 ఇతర ఆ రసస్వరూపుడు బేరులతో తట్టినందుకు పడకములు వడ్డించినానని యేమి భా
 శించలేవు. రసస్వరూపుడై యింత జీవితాన్ని నడిపిస్తున్నాడు. ఆ భావన నీవు విష్టుకు పడతావ్
 అని అనియోగ సర్వత్రా పీస్తుంది. అది యుగిగా నిబాదియోగ అయిపోతుంది. యాద్యో
 గానియోగ కాదు. అనకమంది భక్తులు అం temple లో పలకు వెళ్ళితూ వుంటారు. మన
 అంబుల్ వుండి నప్పుడు కుండను మన కున యింతిల్ విగిలిన రూతులన పూజ కూమనకు
 మాకుండి బోడె. అక్కడ యుగిగా నిబాదియోగ. మంటింట్లో పోతే వంట వనన పోస్తుంది.
 పూజ కూమనలోకి పోతే సుగుంధముతో వూడిన వాసన వస్తోంది. అక్కడ నిత్యము పూజ ఆంధక
 విష్టులుంటే అక్కడ ఒక యుగిగా నిబాదియోగ వుంటుంది. అందుకే వాచనులు పుచ్చివేత
 మనకు యంత్ర పాముని చెప్పుటల్ అర్థములు బే. ఆ వాడ భూతులు వెళ్ళవచ్చును. అలంకార
 మనకు భక్తులు బెళ్ళవచ్చును. ఆడంబర భక్తులు బెళ్ళవచ్చును. అందుల్ కంట మండ్రి
 వంటి భక్తులు వుంటారు. వారి యొక్క నిబాదియోగ కూడా అక్కడ వుంటుంది. కనుక
 మనల్ లోక పామునానాని ఆ పవిత్రమైన వ్యక్తుల నిబాదియోగ మనల్ త్రివేళి స్తులు.

కనుక మనము పెద్దలను ఎప్పుడూ గౌరవించాలి. పెద్దలను మనము గౌరవిం
 చనప్పుడే, మనకుంటే ప్రి జాని మనము గౌరవించినప్పుడే మనకంటే ఇప్పువారు మనలను
 గౌరవిస్తారు. నీవు నీపైవారిని గౌరవించకుండా క్రిందివారు నీన్ను గౌరవించాలంటే ఎట్లా గౌ
 రవిస్తారు. పెద్దవారిని గౌరవము నందించాలి. అదే నేను చెప్తాను. ఇక అగిగి one way
 గాని యుగిగా నిబాదియోగ. మనము దైవత్వమును సంపూర్ణమైన విశ్వాసుతో మన
 వైదయ ముల్ వుంచుకుంటే అంతకుంటే గొప్ప సాధన మలాకటి లేదు. ఆ విశ్వాసుమే సర్వ
 సాధన. ఉర్రో లారెం అని అమనామము చెప్తే త్రయోజనము లేదు. పుష్కలము తలచు
 కుంటే త్రయోజనము లేదు. సాయిలం సాయిలం అనుకుంటే త్రయోజనము లేదు. ఇది
 కేవలం ఒక బోధింకార్డు మాదిరివుంటుంది. కాదుకాదు. వెళగవన్నామాని వచ్చుతులచు

ప్రతిభాతో ఆ భగవత కర్మల కారణము ప్రవేశించాలి. ఎన్నో సువర్ణములు విభిన్నములు రాము
 లును చేస్తూ పోయారు. కాని రాము కర్మముల పాల్గొన లేడు. వానుమంతుని యొక్క గుణములను
 అనుసరించి వానుమంతుని సత్సంగము వలన రాము కర్మముల ప్రవేశించాడు. రాము కర్మము
 లు ప్రవేశించటం చేత రాముని చూడ గలుగడు. కేవలము భక్తి భక్తియని కడుపులో వుండాలి.
 అనుకుంటే వంటయింట్లో వంట వుండాలి నీకడుపు నిండాలంటే నిండు వుండాలి. వంటింటి వంట
 కడుపులో చేర్చుకోవాలి. కనుక మనము నామము చేసినట్లుగా నామ కర్మలలో కూడా నామము
 లో కూడా పాల్గొనాలి. కేవలము నేవల చేయకుండా నామమును మాత్రమే స్మరించుటో కాదు
 అది నిమగ్నము ప్లేటు వంటి వాడి. అలాంటి నిమగ్నముకు విమతి జల్పి నీకు అది రిజల్ట్.
 నిమగ్నము ప్లేటు ఏడుస్తుంది. వివేకాదు విచిత్రంగాని నిమగ్నము ప్లేటుకు నోళ్ళు రావు.
 ఇది బిట్టెలని గుర్తులు. కనుక బిట్టెలు గొప్పంతులంటే మనము కర్మలు చేయాలి. కాయము
 మదుకోసం వేయాలి. కర్మచరణ కోసం వచ్చింది. కర్మను ఎందుకు ఆచరించాలి. కాలమును
 ఉత్తము చేసే కోసముని. కాలము ఎందుకోసం ఉత్తము చేయాలి. కాలము భగవత్కరూ
 పము. Time is God. భగవత్కరూపమైన కాలమును మనము సద్వినియోగం చేసుకోవాలి
 కర్మలచరించాలి. అకర్మలచరించే నిమిత్తమై కాయము వచ్చింది. 'కర్మను బంధిని మనుష్య
 లో' కాయమును కర్మలలో పల మనము ప్రవేశ పెట్టాలి. ఇంక చాలు.

1990 ఫిబ్రవరి 12వ తేదీ సోమవారం త్రయ్యాబృందావనంలో భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసం.